

Sygn. akt III CZ 18/15

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Iwona Koper (sprawozdawca)

SSN Karol Weitz

w sprawie ze skargi S. M.

o wznowienie postępowania w sprawie [...] Sądu Rejonowego

w Z. zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w N. z dnia 25 września 2013 r.

w sprawie z powództwa S. M.

przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w N.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 8 maja 2015 r.,

zażalenia S. M.

na postanowienie Sądu Okręgowego w N.

z dnia 11 lutego 2015 r.,

oddala zażalenie i nie obciąża skarżącego kosztami postępowania zażaleniowego na rzecz strony pozwanej.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 listopada 2014 r. Sąd Okręgowy w N., odrzucił opartą na podstawie z art. 403 § 2 k.p.c. skargę powoda S. M. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem tego Sądu z dnia 25 września 2013 r.

Postanowienie powód zaskarżył zażaleniem, skierowanym do „Sądu Apelacyjnego Wydział I Cywilny w [...] przez Sąd Okręgowy Wydział III Cywilny Odwoławczy w N.”.

Zaskarżonym obecnie postanowieniem Sąd Okręgowy w N. odrzucił zażalenie. W uzasadnieniu postanowienia wskazał, że właściwy do rozpoznania zażalenia na postanowienie Sądu Okręgowego odrzucającego skargę o wznowienie postępowania jest na podstawie art. 394¹ § 1 i 2 k.p.c. wyłącznie Sąd Najwyższy, a nie Sąd Apelacyjny, czy też inny równorzędny skład sądu drugiej instancji. Przyjął, że wadliwość wyboru sądu właściwego do rozpoznania środka odwoławczego sporządzonego przez pełnomocnika będącego adwokatem nie jest równoznaczna z błędnym oznaczeniem pisma, ani oczywistą niedokładnością, o której jest mowa w art. 130 § 1 k.p.c., a dotknięte nią zażalenie jest niedopuszczalne i podlega odrzuceniu na podstawie art. 370 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie skarżący zarzucił Sądowi Okręgowemu naruszenie przepisów postępowania, a w szczególności art. 130 § 1 zdanie drugie k.p.c. przez uchylenie się od rozpoznania dotkniętego niedokładnościami zażalenia powoda zgodnie z jego treścią. Wniósł o zmianę postanowienia przez uwzględnienie zażalenia i przyjęcie skargi o wznowienie do rozpoznania, albo o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda skierowane zostało do sądu niewłaściwego, oznaczonego jako Sąd Apelacyjny w [...]. Sądem właściwym do rozpoznania wniesionego zażalenia, do którego powinno być ono skierowane jest - jak trafnie wskazał Sąd Okręgowy - Sąd Najwyższy.

Nieprawidłowe jest natomiast stanowisko Sądu Okręgowego, że wadliwy wybór sądu właściwego do rozpoznania środka odwoławczego jest równoznaczny z wniesieniem środka niedopuszczalnego, który podlega odrzuceniu. Zażalenie zawierające oznaczenie sądu, do którego jest skierowane spełnia wymagania formalne przewidziane w art. 126 § 1 pkt 1 k.p.c. bez względu na to, czy oznaczenie to jest merytorycznie poprawne tj. wskazuje sąd właściwy. Uchybienie polegające na wadliwym oznaczeniu tego sądu nie jest brakiem formalnym zażalenia i nie podlega postępowaniu naprawczemu przewidzianemu w art. 130 § 1 zd. 1 k.p.c. Sąd, który wydał zaskarżone postanowienie powinien w takiej sytuacji, po wykonaniu czynności w postępowaniu międzyinstancyjnym, przedstawić zażalenie sądowi, do którego skierował je skarżący, a sąd ten - jeżeli stwierdzi swą niewłaściwość - przekaże je sądowi właściwemu. Dotyczy to zarówno zażaleń przysługujących do Sądu Najwyższego jak i przysługujących do sądu powszechnego (zob. uchwała składu siedmiu sędziów Sadu Najwyższego z dnia 15 maja 2013 r., III CZP 91/ 12, OSNC 2013, nr 10, poz.112).

Przedstawienie zażalenia sądu, do którego skierował je skarżący nie jest jednak możliwe jeżeli - jak w przypadku rozpoznawanego zażalenia - jest to sąd nieistniejący. Zażalenie takie, jako niedopuszczalne z innych przyczyn podlega odrzuceniu przez sąd, który wydał zaskarżone postanowienie stosownie do art. 370 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

W tym stanie rzeczy, gdy zaskarżone postanowienie mimo błędnego uzasadnienia odpowiada prawu, zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono w oparciu o art. 102 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.